

Előfizetési árak:
 Egész évre ----- 12 frt.
 Félévre ----- 6 "
 Negyedévre ----- 3 "
 Egy hóra ----- 1 "
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalmások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-55 szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Nagybecskerek villamos világitása.

— Renkivüli városi közgyűlés. —
 Nagybecskerek, február 8.
 Minden lépés, melylyel a haladás terén előre megyünk, megérdemli a nyilvános dicséretet és elismerést. Azért szólunk ma e helyen Nagybecskerek városának egyhangu határozatáról, mely a villamos világitás behozatalát mondja ki.

Orvendetes ez az egyhangu határozat, mert arról tesz tanuságot, hogy a becske-reki képviselőtestületnek meg van a kellő érzéke a modern újítások iránt, alárendeli a pénzügyi tekinteteket az esztetikai és egészségi szempontoknak és vállvetve küzd a haladás mellett. Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy az egész képviselőtestület nyilatkozott a villamos világitás mellett, mert hát voltak a tegnapi közgyűlésen elegenden kik azt, de talán csak az előfekvő szerződés alapján, nem pártolták. De ezek határozott kisebbségben voltak, s így belátván a küzdelem eredménytelen kimeneteletét, még jóval a szavazás előtt elhagyták a termet.

A határozat tehát egyhangu.
 Ez kétségkívül jó benyomást fog tenni a város polgárságára, ámbátor meg vagyunk róla győződve, hogy elegenden lesznek kik az érem másik oldalát is fogják tekinteni. S ez a másik oldal is érdemel figyelmet. Sőt nagyon sokat. Az a 80-as szám, mely a városi pótdadót jelenti, oly hamar el nem tüntethető, és sokak szívében ennek a számnak az említése fájdalmas visszhangot kelt. Nem kell hangzatos frázisokhoz folyamodnunk, hogy kimutassuk, miképp a város adófizetőinek vállát jókora teher nyomja, s hogy a teher évről-évre nagyobb lesz. Pedig a kereseti viszonyok naponta szomorubbakká válnak, melyek hatása alatt egyaránt nyög a kereskedő, iparos és gazda.

De forduljunk el a sötét képtől, melynek egyes alakjai annál jobban kibontakoznak, minél jobban nézzük azt. Felejtjük el, hogy tegnap e tárgyat teljesen készületlenül hozták a közgyűlés elé, mert hiszen a tizes bizottságon kívül senkinek sem volt alkalma azt a számtentegert tanulmányozni, melyen a vállalat jövővelmezősége alapszik, s így nem csodálható, ha a közgyűlés elhalasztását azok is pártolták, kik máskor mindig a haladás mellett küzdnek. Felejtjük el, hogy a város polgárságának eddig nem sok oka volt a város saját üzemében birt vállalatokért rajongani, pedig ezen vállalatok tegnap óta egygyel szaporodtak. Ne nézzük azt sem, hogy a magánosok részéről ugyszólván semmi fogyasztás sincs biztosítva, s így könnyen megtörténhetik az, hogy Nagybecskereknek a villamos világitás nem egy de 5—6 ezer forinttal többbe fog kerülni mint az eddigi világitás.

Mindezekről tekintünk el a mai napon, s ne keverjük az öröm poharába egy ürömcseppet sem. Bizzunk abban, hogy a villamos fényvel együtt e szegény városra a szerencse csillaga is bőven árasztja majdán fényét, s a sötét sejtelmekből, melyeknek lehetetlen volt kifejezést nem adnunk, egy sem fog megvalósulni.

A tegnapi közgyűlés lefolyásáról a következő tudósítást közöljük:

Elnök: Krstics János polgármester.
 Előadó: Dr. Perisics Zoltán, v. főjegyző.

Jelen voltak: Reitter Oszkár rendőrkapitány, Dimitrijevit György tanácsnok, Zachariás József tanácsnok, Grandjean József dr. ügyész, Mattanovich György jegyző, Páuit Dániel jegyző, Wegling János közigyám, Haidegger Lajos dr. főorvos, Weiterschan József dr. orvos, Mencezer Isidor dr. orvos, Winter Miksa mérnök, Hausladen Mátyás, Angyelits János, Annan István, Balási József, Bauer Pál, Billitz János, Baaden Károly, Berberszky Döme, Bogdanov János, Bogojevits Pál, Brájer Lajos dr., Czvejanov

Lyubomir, Deixner Lipót, Delfel Gáspár, Delfel József, Desapotov Tivadar, Eibenschütz Gerő, Eckstein János, Eisenstädter Ignác, Ellmer József, Fein Fülöp, Ferdinánd János, Fuchs Sándor, Filkovich Boldizsár, Franz J. L., Groszman Zsigmond, Grünbaum Arnold, Gyukits János, Gligorovits János, Haidegger Ödön, Hesse Ede, Hof Nándor, Jankahidacz Márk, Jokly Lipót, Jeszenszky Nándor, Jovanovits Miklós, Kis János dr., Klein Bernát, Koakoly Samu, Kovách Ágoston, Kovách Sándor, Kirtyanszki Ácza, Klacso Károly, Kovách Péter, Krumenaker Miklós, Kupis Lajos, Lindhof János, Linyácsi Pál dr., Liptay István, Löwy Ignác, Lucsics Miklós, Lehmann Mihály, Lyubomireszko Mihály, Machalek János, Mangsch Albert dr., Mihajlovits Milán, Muncsics Kuzma, Magyarov Caveta, Mangold Hermann, Mangold Samu dr., Markov Lyubomir, Marinkov Pál, Mateics Tivadar, Mayer Rezső, Mencezer Lipót, Milin Lukács, Mucsalov György, Pápholoz Ágoston, Nasztics Pál, Nasztics Szvatozár, Nikiforovits Vazul, Opolczer Lajos, Oidal Antal, Plechl Sálárd dr., Popovits-Peczi Szilárd, Poroszkay Béla, Popovits Bogdán, Popovits Sándor, Radics Pál, Ruzsits Pál, Rósa Ignác, Ruzsits Miklós, Ruzsits Simon, Schwan János, Stagselschmidt Péter, Steinitzer Géza, Schilesz Lajos, Szabasi János, Sipos József, Steckhardt Ferencz, Steinbach Antal, Steyer István, Szekulics Vazul, Tarnay Ferencz, Vattay Miklós, Virágh Vilmos, Vorgits Zsiva, Végh Károly, Végh Lajos dr., Vinozanov Mladen, Vukov Zsivko, Vukovits István, Weisz Izidor, Wegling István, Wolfinger Viktor, Zsembery Antal, Zavisits János.

Elnök polgármester előadja, hogy a rendkivüli közgyűlés egyetlen tárgyát a villamos világitás ügye képezi, üdvözi a nagy számban megjelent képviselőtestületi tagokat és első sorban a villamvilágitási bizottság javaslatát olvastatja fel.

Dr. Kis János a villamvilágitással szemben foglal állást, azt nem tartja egyelőre szükségesnek s mert az egész ügy nem életképes, a városra nem haszonhajtó, ellenzi a villamvilágitás bevezetését. A felhozott számadatokon nem tud elgúzkodni, nincsen tiszta képe az ügy reális oldaláról és a városi tanácsot okolja, a miért az egész villamvilágitás ügyét kellek elő nem készítve hozta a mai közgyűlés elé; előzőleg a lapok útján kellett volna a költségtételeket és számokat közölni. Indítványozza, hogy a menyenyiben a villamvilágitás az ő kifejtett aggodal-

A „TORONTÁL” TÁRCSÁJA.

Tiszteletbeli sógorság.

(Farsangi história.)

— Irta: Luczián. —

Néhány év előtt egy derűs, farsangi napon hosszú levelet kaptam sógornőmtől, melyben pókháló finomságu betűkkel arra kér, hogy a jövő héten tartandó magyar gazdasszonyok báljára szerezzek a hugának, a kis Lujzának tánczosokat, mert felhozzák Budapestre s el akarják vinni a bálba.

A kit hasonló komisszióval még soha nem bódogítottak, az ne emlegesse előttem a földi élet elviselhetetlen viszontagságait s az olajbá-főzés mártíromságát.

Még ma is kellek hárborzongással emlékezem vissza azokra a strapációkra, melyeket végig kellett szenvednem a tánczosok hajhászásában.

Micsoda fenhéjazással beszéltek velem azok a legénykék, a kiket uton-utfélen megszólítottam.

— Tánczolni? Ki jár manapság bálba? Legfőlebb néhány aglegény . . .

Igy szólt az egyik.

A másik még keszrűbb volt.

— Ön, ugy látszik, összetéveszt engem valami vöröskézü boltos legénnyel. Azok szoktak robotba tánczolni. Köszönöm, nem instálók belőle.

A kuda ez nem tett kishitvő, folytattam a hajszát a rossz áramlatok ellenére is. Végre is, gondolám, igen simplex hajós az, ki csak kedvező szél mellett tud a révbe vitorlázni.

Másnap meglátogattam Parky Elemért, az elegáns fiatal ügyvédet, ki némiképp lekötöleztettem volt.

— Nagyon lekötöleznél — mondám, ha a

magyar gazdasszonyok báljára eljőnnél. Jegy is van nálam, ha parancsolsz egyet . . .

— Mi az ördögöt csináljak én ottan?

— Hát tánczolni. Épp arra akartalak kérni, hogy egy fiatal leánykával járd el néhány turt.

Parky nagyon savanyu képet csinált.

— Barátom — mondá fölényes rétori hangon — az éféle már divatját mu ta. Manapság már nem tánczolunk platonikus lelkesedéssből. Az élet komoly küzdelmeiben magát a tánczot is a küzdes egy nemének tekintjük, melylyel bizonyos célok felé törekszünk. Komoly férfiak végre is nem lehet az a hivatása, hogy kis lányok ábrándjait hizlalja. Én szívesen tánczolkok, de csak akkor, ha tudom, hogy miért.

— Például a hozományért?

— Mondjuk, hogy a hozományért. Ja, barátom, a szentimentalizmus nemcsak az irodalomban, de az életben is lejártá magát. A bál parkett ma már nem az ifjonti lelkesedés, hanem az anyagi érdekek küzdőtere, épugy, mint a parlament, az akadémia, a hírlapirodalom, a művészet. Szóval, mi szívesen küzdünk, de —
 — Konczokért. Nohát csak küzdj, fiatal hérosz.

Azzal megfordultam, becsaptam az ajtót s távoztam. Ez a leplezetlen cinizmus meglehetősen ingerültté tett. Hát ez a stréber korszak csakugyan kipusztítja a társadalomból a tánczosokat, mint a civilizáció a rézbőr-indiánokat? Eh, mindegy, még akadnak utolsó mohikánok. Lessünk rájuk.

Nos, én ráakadtam egy ilyen utolsó mohikánra, egy fiatal, komoly képu, zárkózott természetű, szemüveges statisztikai hivatalnok személyében. A vacsi utcában találkoztam vele, egy csomó statisztikai füzet volt a hóna alatt. Barkos Eleknek hívták a derék fiut. Megszólítottam.

— Ugyan kérem, nem jönne ön el a kedvemért a magyar gazdasszonyok báljára?

— Nagyon szívesen.

— S nem tánczolna ön néhány turt egy cinos leánykával, a sógornőmmel?

— Akár hajnalig.

— E szerint számíthatok önre?

— Föltétlenül.

— Szolgálhatok egy belépőjeggyel?

— Köszönöm, már van.

Azzal egy tudós statisztikushoz illő komolysággal tovább lépegetett.

No tessék — gondolám magamban — ezt a komoly, szolid fiut egy szóval tánczba ugrattam. Még azt sem kérdezte, hogy kivel kell tánczolnia. Az ember sohasem itéljen meg senkit a foglalkozása és szemüvege után.

Egy tánczosom tehát már volna. Másodiknak itt vagyok én. Azt hiszem, negyvenöt évvel a vállamon még mindig fiatalabb vagyok, mint az a sok stréber ifjú. A többit bízzuk a véletlenre. Végre is sógornőm igen szép teremtés, s azonfelül kerek 100.000 frt hozománya van. Ilyesmí a legideálisabb tánczos kedélyében is nyomokat hagy.

Éppen meg akartam írni a sógornőmnek, hogy a konjunkturák meglehetősen bizatók, mikor a levélhordó beállit s egy levelet hoz sógornőmtől. Azonnal ráösmertem a finom pókháló betűkre. Nos, a levélben arról értesített, hogy köszöni szépen atyafiságos buzgóságomat, de bizók nem jönnek fel, Lujza ugyanis tegna este jegyet váltott a fiatal szolgabíróval.

Tessék, mondám boszusan, mégis csak igaz, hogy a mi közigazgatásunk lassu és megbízhatatlan. Nem tudott az a szolgabíró egy hé tel ezelőtt nyilatkozni, mennyi megaláztatástól kímélhetett volna meg.

Miután már benne voltam, mégis fölmentem a gazdasszonyok báljára. Az első ember, a kivel találkoztam Parky Elemér volt. Csak ugy

mai daczára bevezettetni szándékoltnék, az a mai közgyűlés napi rendjéről vételessék le s a városi tanács egy 30 nap múlva tartandó közgyűlés elé terjessze az egész ügyet olyképp, hogy addig a magánosok által igényelt és kötelezőleg bejelentett számadatok is áttekinthetők legyenek.

Dr. Perisits Zoltán v. főjegyző mint a tanács tagja felszólal dr. Kis azon kijelentése ellen, mely szerint a tanács a napirenden levő ügyet előkészületlenül hozta volna a közgyűlés elé, s mintha a villamvilágítás ügye valami új lenne. A képviselőtestület 2 év előtt csaknem egyhangulag hozott határozattal egy bizottságot küldött ki, ezt felhatalmazta az összes intézkedésekkel s csak a szerződés jóváhagyását tartotta fenn magának. A kiküldött bizottság szak szerű buzgalommal járt el, ma, midőn 2 évi munkája eredményével számol be, előtte szóló az egész ügyet korainak tartja.

Krsztics János polgármester dr. Kis János indítványa folytán a további tárgyalás folytatását feleslegesnek tartja addig, a míg a képviselőtestület a felett nem határozott, vajjon az ügy levételessége a napirendről vagy sem.

A megejtett névszerinti szavazás eredményéhez képest dr. Kis János indítványa 68 szavazattal 49 szavazat ellenében elvetett.

A Ganz és társa céggel kötött szerződés egész szövegében fölolvastatván, az ellen észrevétel nem merült fel, valamint hogy az állandó választmány javaslata is a közgyűlés nagy részének helyeslésével találkozott.

Dr. Kis János nincsen meggyőződve a hallottak alapján, hogy a villamvilágítás ügye haszonhajtó vállalkozás lesz, lelkiismeretével megegyezőnek nem találja, hogy szavazatával az ügyhöz hozzájáruljon, ezért az állandó választmány javaslatát nem fogadja el.

Dr. Piechl Szilárd az állandó választmány javaslatát elfogadja, mert ha dr. Kis nézete állana, akkor vasutat sem lehetne építeni, mielőtt meg nem állapították, ki és hányan fognak jegyet váltani.

Kovács Ágoston a Ganz és társa céggel kötött szerződést közjegyzői okmánynyá emeltetni kéri.

Dr. Brájjer Lajos a villamvilágítás ügyének barátja, de csak az esetre, ha belőle a városra kár nem háromol. Indítványozza, hogy a polgármester a szerződés aláírására csak azon feltétel alatt hatalmaztassék meg, ha a nyilvános lámpákkal együtt 3000 lángra kötelezőleg je gyezve lesz.

Winter Miksa mérnöknek azon felvilágosító megjegyzése után, hogy az általa esz-

köztölt összeírás szerint több mint 4000 magános lángra lett jegyezve, s hogy nem az a fő, vajjon hany lángra jegyeztetett, hanem hogy hany lángra használtatik állandóan, dr. Brájjer indítványát visszavonja.

A megejtett névszerinti szavazás szerint az állandó választmány javaslata 68 szavazattal 6 szavazat ellenében elfogadtatott, s ehhez képest határozatilag kimondatott:

1. A Ganz és társa céggel kötött szerződés lényegtelen módosítással elfogadtatik s annak aláírására a polgármester meghatalmaztatik.

2. A városi villamos telep bereendezéséhez szükséges költségek fedezésére a város közönsége egy 50 éven át fizetendő 230000 frtos törlesztési kölcsönt vesz fel s egyidejűleg megbizatik a polgármester, hogy a kölcsön realizálásához szükséges lépéseket azonnal indítsa meg olyképp, hogy a fővárosi elsőrangú pénzintézeteket hívja fel a kölcsönre vonatkozó ajánlataik megtételére.

3. A magánosok által igénybe vevendő lámpák óránkénti világítása három krnál többre nem kerülhetvén utasittatik a villamvilágítási bizottság, hogy a magánlámpák számának kötelezőleg való bejelentése után a v. képviselőtestületnek tegyen előterjesztést a város által igényelt hozzájárulási összeg előirányozása végett.

4. A Vittman Ferencz műegyetemi tanár által adott szakvéleményért járó tiszteletdíj megállapításával s kiutalványozásával a villamvilágítási bizottság bizatik meg.

HIREK.

Tájékoztató.

Február 9. Athleták táncvizsgálma.
Február 10. Altmann Leo hegedűhangversenye.
Február 10. A Lloyd-társulat közgyűlése.
Február 11. Beszede a városi színházban.
Február 16. Polgárok elite-bálja.
Február 21-24. Országos vásár.
Február 23. A lövészegetlet bálja.
Február 24. A nagybecskerekeli kaszinó közgyűlése
Február 26. A kaszinói dalárda vig. estélye.
Márczius 2. A magyar olvasóköri estélye.
Május 16-19. Országos vásár.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— A Lloyd-társulat Daniel Ernőnek. A nagybecskerekeli Lloyd-társulat legutóbbi választmányi ülésén elhatározta, hogy Daniel Ernőt kereskedelemügyi miniszterre történt kinevezetése alkalmából feliratban üdvözzli. A rendkívül meleg hangon szerkesztett üdvözlő felirat tegnap már el is ment rendeltetési helyére.

— Athleták farsangi debütje. A Torontái atletikai klub holnapi táncvizgalmára, amely az előjelek után itélve az ideai farsang legkimagaslóbb mozzanata lesz, már a mai nap

folyamán is rendkívül nagyszámu vidéki bálozó közönség érkezett a megye központjába. Ezeknek és a nagybecskerekiek előreláthatóan nagy kontingensének a táncvizgalmon való megjelenése biztosítja a holnapi est nagy sikerét, amelynek érdekében a kétszáztagú rendező bizottság már hetek óta oly lázas tevékenységet fejt ki. Megérkeztek már a táncrendek is, amelyek valósággal remekei a bijou iparnak: bordeaux-vörös és sötétkék plüss alapon az atletikai klub elmésen összeállított jelvényei ékeskednek.

— Színházi hírek. A városunkban időző német színtársulat holnap érdekes ujdonságot mutat be. Előadásra kerül ugyanis Schönthan és Kadelburg kitűnő vigjátéka: Zwei glückliche Tage. — Vasárnap délután a Struwpeter kerül színre gyermekek előadásban.

— A kaszinó közgyűlése. A nagybecskerekeli kaszinótársulat tegnapi választmányi ülésén, amelyen a módosított alapszabályokat vitatták meg, kiütették a társulat ez évi rendes közgyűlésének a határnapját is. A közgyűlést e hónap 24-én tartják.

— Neukomm vád alá helyezése. A Neukomm ügyében egy a tuzseri kastélyban hirtelen elhalt Salamon Eida ügyével áll összefüggésben, a vizsgálat még most is tart. E napokban azokat hallgatják ki, akik a boncolást végezték, és ezek közt Lovrich tanár is. Az ügyesség a vad alá helyezést fogja indítványozni.

— A magyar olvasóköri estélye. A nagybecskerekeli magyar olvasóköri vizalmi bizottsága minap tartott értekezletén elhatározta, hogy ez év márczius hó 2-án a kaszinó összes termében hangverseny nyel egybekötött táncestélyt rendez. A bizottság a hangverseny műsorát négy pontban állapította meg, és ezeknek előadására a legkitűnőbb erőket fogja felkérni. Megállapították a belépti díjakat is: tagok személyenként 50 krt, családunként 1 frtot, nemtagok személyenként 1 frtot, családunként 2 frtot fizetnek.

— Az új pénz. A hivatalos lap maisámában hozza, hogy 1894. év III. dia negyede végeig vertek 33,275,032 drb s a IV. dia negyedben 3,202,701 drb koronát. Ebből forgalomba bocsátottak 35,764,627 koronát. A korona-készlet a múlt év végevel volt: 713,166 korona. A múlt év végeig vertek 16,319,644 korona és 70 fillér értékben 20 és 10 fillereseket, 2 és 1 fillérest vertek 1,294,472 korona és 92 fillér értékben.

— Altmann Leo hangversenye. Hetekkel ezelőtt jeleztük volt, hogy Altmann Leo fiatal, de máris nagy elismerésre szert tett hegedűművész Nagybecskerekén, a hol már egy ízben nagy sikerrel játszott, újból hangversenyt rendez. Altmann Leo már

ragyogott az elegáncziától, harminca lépésről meg lehetett ismerni, hogy remekszabású frakja most van rajta először. A mint észrevett, egyenesen nekem iramodott. Formálisan megölelt.

— Szerencétlen! — mondá — hát mért nem szóltál, hogy sógorod számára keresel tanczost? Mástól kellett megtudnom Nede, a mint látod, megjelentem teljes esatafegyverzetben. Mért is nem szóltál?

— Nagyon rém ijesztettél a filozófiáddal.

— Ugyan ne légy oly naiv. Látszik, hogy a régi iskolából való vagy. De ne vesztegessük az időt, gyere mutass be a sógorodnak.

— Akkor, barátom, Madarasfalvára kellene lutaszunk.

— Micsoda?

— Nem jött el.

— Miért? — kérdé szinte ijedt hangon.

— Hja, nem merem biztatni, hogy tanczosai lesznek, zöldséget pedig otthon is árulhat.

— Ezt rosszul tetted, nagyon rosszul. Hm. Hát akkor mi az ördögnek jöttem én el?

— Minthogy erre a kérdésre én elmulasztottam választ adni, Elemér tanyar arczczal távozott. Nem is láttam azentul a bálban.

A kárörvendezés hejes érzésével jártam fel s alá a teremben, mikor egyszerre csak Barkos Elek, az én fiatal tudósom, félénk pillantással megáll előttem.

— Rendelkezésére állok, mondá mély főhajtással.

— Az igazat megvallva, egészen megfélekedtem róla. Mit mondjak most már ennek a derék fiúnak, ki az én kedvemért fáradt ide s oly nemes szolgálatkészséggel állit életém.

— Ha lesz szives benutadni, — mondá se-lyemkendőjével szemüvegét törölgetve.

— Mindjárt, azonnal. Sziveskedjék e helyen néhány pillanatig várni . . .

— Kerem, várok.

Elhatároztam, hogy bemutatom a legelső

ösmerős leánykát, a kit bálban észreveszek. Körülnéztem. Egy sarokban megpillantottam Felesy osztálytanácsos családját. Oda mentem a mamához.

— Nagyságod, megengedi ugyebár, hogy Erzsikének egy derék fiatal embert bemutassak, ki ég a vágytól, hogy vele tánczolhasson?

Természetes, hogy megengedték.

Azonul egész éjszakán át abban gyönyörködtem, hogy az én statisztikusom milyen odadó buzgósággal és szilaj tüzszel hurcolja körül a teremben Erzsikét. Csak úgy csillogtak a szemei a táncz hevével szemüvegén át.

Egy helyesen aplikált felebaráti cselekedet megnyugtató érzésével hagytam el a bálit termet. A lépcsőkön találkoztam Felesynó öbagnagyságával, ki halásan szorongatta a kezemet, hogy ilyen derék fiatal embert mutattam be a leányának.

Már javarészt el is felejtettem az én tanczos közvetítő szerepemet, mikor néhány hónap múlva az én statisztikusom pirosra gyult arczczal beallit a lakásomra.

— Oh, uram, — mondá czvikkerjével vidáman karikázva — a világ legboldogabb embere vagyok.

— Avanzsált?

— Igen . . . de az mellékes.

— Mellékes? Hát mi a fő?

— Ma este jegyet váltok.

— Derék.

— S tudja, kivel?

— Egyelőre fogalmam sincs.

— Az ön sógorodjével.

— Lehetetlen — mondám — hisz az már el van jegyezve.

— Eljegyezve? — kérdé rémült tekintettel, mi közben ajkai is elsápadtak.

— Tudtommal, igen.

— De hisz tegnap beszéltem vele. — Azt mondta, a papa és a mama beleegyezik, csak szólnom kell.

— Lassan barátom, hol beszélt ön vele?

— A jégpályán.

— Melyik jégpályán?

— Az állatkerti jégpályán, mindennap ott találkozom Erzsikével.

— Erzsikével? Nem Lujzával?

— Persze, hogy nem.

— Bizonyos ön ebben?

— De kérem, csak tudom annak a nevé a kit feleségül akarok venni.

— Hidegvér, fiatal ember. A keresetnével tisztában vagyunk. Most lássuk a vezetéknevet.

— Edes istenem, hát Felesy.

— Felesy? Brávó! Gratulálok! Ertem. Ott leszek a lakodalmon, esküszöm.

— Remélem, hisz sógorok leszünk.

— Mindenesetre . . . körülbelül.

Még aznap délután felkerestem Felesyékot s elmondván nekik az előzményeket, megkértem őket, hogy ad hoc fogadjuk el a sógorságot. A legnagyobb készséggel beleegyeztek. Az asszony mosolyogva jegyezte meg:

— Hisz a sógorság, komaság . . .

Azóta, a hányszor a fiatal házaspárral találkozom, Barkos mindig atyafiságos melegséggel szorongatja a kezemet.

— Hogy érzi magát, kedves sógor ur!

A fiatal asszony ilyenkor pajkosan mosolyog. Ugy látszik ösmeri a sógorság genézisét. Okos, beszédes szürke szemei szinte mondani látszanak: Tudom, hogy ennek a tiszteletbeli sógorságnak köszönhetem ezt a becsületes férjjet.

Különben nincs kizárva a lehetőség, hogy ebből a tiszteletbeli sógorságból igazi komaság kerekedik, mire a golyák még egyszer visszajönnek.

városunkba is érkezett s előre hirdett hangversenyét vasárnap, e hónap 10-én este tartja meg a Korona-szálloda nagytermében. Közreműködnek a hangversenyen helyi erők is: Kokits Elza és Ripka Ármán zongorázna, Eckstein Dóra szaval és Guttman Bertal cziterázik. A hangverseny iránt élénk az érdeklődés. A részletes műsort lapunk holnapi számában közöljük.

— **Öngyilkosság a fogházban.** Temevárri írják: Brück Adám dolácsi illető ségül 22 éves napszámos ma délelőtt 12 órakor több revolver lövést stított el magára a gyárvárosi rendőrség fogházában. Brück másfél éve, hogy szerelmi viszonyban él Schimane Katalinnal, a kitől gyermeke is született. Brück azonban könnyelmű ember, a ki sem a leányt, sem a gyermeket eltartani nem volt képes. Ennek következtében a nő kénytelen volt Temesvárra jönni és itt dajkaságot vállalni. Szeretője azonban ide is követte és vasárnap a fakamrában sikerült a leányra ijesztenie, hogy ha nem követi azonnal agyon fogja léni. A leány erre engedett és elkísérte szeretőjét egészen a Kunst féle téglagyárig, a hol a napszámosok kiragadták Brück kezéből a leányt, a ki így megmenekülve, feljelentette az esetet, mire a rendőrség ma elfogta az erőszakoskodó szeretőt és bezárta. Alig csukták azonban be a börtön ajtaját, lövéseket hallottak, s mire visszaértek hozzá, a földön elterülve véreben találtak. Szárvits városi kapitány kihallgatta a még magához tért öngyilkost, a ki kiválotta, hogy ha szeretőjét itt találta volna, előbb azt lölte volna agyon és csak azután önmagát. A félholtat erre az önkéntes mentők beszállították kórházba, de már az uton kiszendvedt.

— **Beszéda a városi színházban.** Említettük volt, hogy a nagybecskereki szerb egyházi dalegylet hétfőn e hónap 11-én beszédet rendez a városi színházban. Ma vesszük a beszéda műsorát, amelyet itt közlünk:

1. Stuncz: „Ori mi sze“, éneklí a vegyes kar.
2. Jenko D.: „Dvori davorovi“, éneklí a férfi kar.
3. Kuhács F.: „Mi szmo bratyo“, fantasia de concert, zongorán előadja Popovics Helén.
4. Topalovits M.: „Laku noty“, quartett, éneklí Nocker János, Sztaitz Péter, Zavisits János és Neumann Mór.
5. Topalovits M.: „Zvezda“, éneklí a vegyes kar.
6. * * * solo, éneklí Nocker János, dalegyleti karnagy.
7. Mokranjac: „Pesme o Ajduk Velyku“ tenor szólóval, éneklí a vegyes kar.

— **Papakosztá Nagybecskereken.** Már az igaz, hogy haladunk: rohamosan, minden ténen. A városi képviselőtestület csak tegnap szavazta meg a villamos világítást, ugyanakkor meg a betörő-czéh egy reményteljes fiatal tagja arról is gondoskodott, hogy a civilizáció legmodernebb eszközeivel dolgozó kasszabetörők dolgában se maradjunk nagyon messze a főváros mögött. Ujlesztendő körül Wachteritz Lajos, a Rózsavendéglő főpinczére arra ébredt, hogy az asztalt, amelynek igen gyatra zárral ellátott fiókja kézi pénztára gyanánt szolgált, feltörték s abból negyvenkét forintnyi félretett pénzt kirabolták. A gyanu Hutter György tizenhét éves borfiura irányult, aki ép a rablás elkövetése után való időben lépett ki az üzletből, de Berkes rendőrhadnagy, a ki a Huttert épen indulás előtt a vasuti pályaudvaron csípte el, a gyanus borfiu börtöndjének kikutatásakor semmit se talált, ami a gyanu alaposágát igazolhatta volna, pedig a pénzzel együtt különböző fehéreneműk is tűntek el a vendéglőből, amiket a váratlanul letartóztatott borfiu aligha dughatott el hamarjában. Késszép is csak két forint találatot nála, aminek provenienciájára nézve igaznak kellett elfogadni azt az állítását, hogy a két forint az ujesztendőkör gyűjtött borraivalóinak a maradványa. Így hát utnak is eresztették a fiut, de tegnap, amikor Wachteritz Lajos főpinczér újból jelentést tett, hogy a keddről szerdára virradó éjszakán megint megra boták, Berkes rendőrhadnagy nyomban a borfiut vette gyanuba, habár a multkori betörésből tisztánia is sikerült magát. Rögtön maga elé idéztetett egy idevaló pinczért, akivel Hutter ittléte alatt legtöbbet barátkozott. Ez aztán be is mondta, hogy Hutter kedden este ide érkezett, azzal az ürüggyel, hogy beáll egy vendéglőbe. Minthogy a fiu szorgos keresés daczára sem találták meg szerdán reggelre a városban, Berkes rendőrhadnagy, aki a rablás elkövetőjének kézrekerítésé-

ben nagy ügyességgel és erélyvel járt el, mint-hogy a vasuti pinczérnek megkérdezése alkalmával megbizonyosodott felőle, hogy a rabló borfiu Szegedre váltott jegyet, nyomban Szegedre táviratozott a vasuti rendőrfőfelügyelőnek, hogy a délutáni vonattal érkezőket szemmel tartsa. Délután már meg is jött a szegedi rendőrség telegrammválasza, amely tudatja, hogy Hutter Györgyöt, aki a rablást mindjárt beismerte, a pályaudvaron elfogták, de mert egy k rabbi szegedi lopás is terheli, az odaváló fogházba kísérték. A nagybecskereki rablást a reményteljes betörőcsemete saját bevallása szerint úgy követte el, hogy az asztalfelédét, amelynek zárájt tulajdonosa az első kárán okulva megerősítette, a zár körül kivagdosta, az így támadt nyíláson behatolva kinyitotta a zárt s a fiókban levő kilencvenhárom forintot magához vette. Most már elháríthatatlan az alapos gyanu, hogy Hutter követte el az első betörést is.

— **Farsang a megyében.** Német Ele-mérről írják, hogy ott e hónap 6-án a nagyvendéglő termeiben fényes bál zajlott le, a melyen az ottani intelligenzia teljes számban vett részt. Jelen voltak:

Asszonyok: Hajniki Bobor Gyuláné, ifj. Daniel Ferenczné, Müller Mihályné, Lang M. L.-né, Kracker Karolyné, Andriczoy Karolyné, Schleter Matyás és Józsefné, Gutenkuntné, Hei-nermanné, Brechné.

Leányok: Vlahovics Melania, Bobor Mariska, Bartl Leona, Szabó Katicza, Kelemen Ilona, Gehler, Vögel.

Perlaszról írják, hogy ott e hónap 16-án „a magyarországi gyógyszerészek“ nyugdíj intézete javára az Illios kávéház disztermében zártkörű tánczvigalom lesz.

A törökkanissza-jozefovai polgári olvasókör, mint levelezőnk írja, e hónap 3-án könyvtáralapja javára sikerült mulatságot rendezett a törökkanissza-i kasszinó disztermében. Jelen volt a két község színe-java, s a vig társaság reggel 6 óráig áldozott a táncnak, de voltak akiknek rövid volt a hosszú éjszaka, s a késő nappalba is bele-nyult mulatságuk. A négyest 48 pár tánczolta. Szűnóra alatt diszcs álló orát soroltak ki, amelyet Simonsics Géza nagyszentmiklósi közjegyző nyert el. A zenét a jóhírű Teleki banda szolgáltatta. — Legközelebb a tűzoltóegylet rendez bált.

— **Körjegyzőválasztás.** Végszentmihályról írják: E hónap 2-án ment végbe községünkben a körjegyző választása Kajtár Jenő járásunk szeretett főszolgabírájának tapintatos vezetése alatt. Ugy Végszentmihály, mint a körjegyzőséghez tartozó Sándorfalva község képviselői majdnem teljes számban jelentek meg és a nyolcz pályázó közül egyhangulag Zsenár Mihály, helyettes jegyzőt választották meg. A választás eredménye fényes bizonyítást tesz Kajtár főszolgabíró páratlan, tántoríthatlan igazságszeretete mellett a mely olyan egyén megválasztását tette lehetővé, a kiből — harmadfél évi helyettes jegyzői működése alatt, ügybuzgó ernyedetlen szorgalmu munkást tanultunk megismerni. A választás megtörténte után a jegyzői kar a főszolgabíróval élükön és a helybeli intelligenzia diszcedre gyűlt, a melyen több sikerült tosz hangzott el.

— **Fizetéseképtelenség.** Schulhof Ármán, szabadkai kézműves-czeg, mint levelezőnk jelenti, ma beszűntette fizetéseit. A passzívák mintegy négy millióra ragnak, mely összegből 100,000 forint áru adósság és 130,000 forint girókötelezettség.

— **Az elnök mániája.** Egy fővárosi könyv-matos szerint Ábrányi Kornéluk minapi megdöbentő szigorúságu elítélte foleleveniti a törvénysek elnökének, Zsitvay Leónak pozsonyi ügyészi szereplését, ahol mániája volt a magyar ujságírók üdözése. Ardényi Raszó ottani szerkesztőt üdözésével örülésbe kergette, amiért aztán Ardényi felesége öngyilkos lett.

— **Tenyészállatvásár.** Az országos magyar gazdasági egyesület a földmívelésügyi miniszterium tanogatasával a tolyó év április hó 5., 6. és 7. napján Budapesten a Tattersall helyiségekben díjazással egybekötött XII. tenyészállatvásárját tartja meg. A tenyészállatvásárra hozható: szarvasmarha, juh és sertés. Bejelentések legkésőbb márczius hó 20-ig fogadtatnak el. A vasár tervezésével, bejelentési iverkkel és minden egyéb felvilágosítással az O. M. G. E. titkári hivatala szolgál (Budapest, Köztelek.)

— **Kamarai elnökválasztás.** Aradi levelezőnk írja: Az Arad-, Csanád-, Békés- és Hunyadmegyékre kiterjedő „Aradi kereskedelmi- és iparkamara“ elnökválasztása ma zajlott le. A választást hetek óta tartó izgalmas korteskedések előzték meg, és ma végre az iparos-párt aratott győzelmet. A kamarai elnöki állásra két jelölt volt. Ifjabb Kristyó János nagyiparos pékmester és Bing Vilmos nagykereskedő. A szavazás rendkívül nagy érdeklődés közt folyt le, és a legnagyobb meglepetésre, mind a két jelölt huszonhét szavazatot kapott. A sorshuzás azonban Kristyó Jánosnak kedvezett és zajos éljenzések közt kiállították ki a kamara, elnökének. Kristyó János igen tekintélyes és nagy szerepet játszó polgára Aradnak; ő volt az 1890-iki aradi kiállítás elnöke is, és legutóbb királyi kitüntetés érte a derék közhassznu tevékenységben fáradozó férfit, aki vasszorgalommal küzdötte föl magát a legvagyonosabb és legtiszteltebb aradi polgárok közé.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése február 8-án.)

Budapest, febr. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az igazságügyi tárca költségvetése kerülvén a képviselőház mai ülésével napirendre, Szilágyi Deszö, aki a vita során felszólalni szándékozik, a képviselői padsorokban foglalt helyet s az elnöki széket Berzeviczy Albert alelnök foglalta el.

Napirend előtt Nagy István szólalt fel személyes kérdésben, amin a Ház szerencsésen tul esvén, Latkóczy Imre előadó ajánlotta az igazságügyi költségvetést elfogadásra.

(Beszéde alatt a teremben zajos éljenzés hangzik fel: Wlassics Gyulát éltetik, aki ép most lép be az üléssterembe. A vallás- és közoktatásügyi minisztert számosan üdvözlík tegnapi győzelme alkalmából.)

Erdély igazságügyminiszter kijelenti, hogy programját, mint Szilágyi Deszö volt munkatársa, mindenben fenntartja.

Nagy éljenzés támadt a miniszter arra a további kijelentésére, hogy a polgári házasságról szóló törvényt még ebben az évben életbe lépteti.

Beszélték meg a mai ülés folyamán: Issekutz Gyözö, Horváth Gyula és Sággy Gyula.

A csáktornyai győzelem.

Budapest, február 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Csáktornyaól telegrafálják: A választási aktus este 9 órakor ért csak véget. Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter 1280 szavazatot nyert Major Gyula néppárti jelölt 1220 szavazatával szemben: a miniszter tehát 60 szótöbbséggel győzött. A lelkesedés leirhatatlan.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar királyi államvasutak.

Üzletvezetőség Arad.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak szentesi osztálymérnökségénél egy irodaszolgái állás trespedit meg, melylyel 210 frt, azaz kétasszátis forint, illetve 1895. évi július hó 1-től 250 frt, azaz kétszázötven forint évi fizetés, 60 frt lakbér és szolgálati ruházat élvezete van egybekölte.

A polgári alkalmazásra jogosító hadügyi vagy honvédelmi miniszteri igazolvánnyal ellátott kiszolgált katonai altisztek az ily állások betöltésénél elsőbbséggel bírván, felhívjuk azon altiszteket, kik az 1873. évi II. t. cz. értelmében jogosultsággal bírnak és pályázni óhajtanak, hogy említett igazolvánnyal felszerelt folyamodványukat, melyben a vasuti szolgálatra képesítő, 35 évet meg nem haladó koron, ép egészséges testalkaton kívül a magyar nyelv szóval és írásban való bírása, a számolás elemeiben való jártasság, valamint a magyar honpolgárság köllően igazolandó, következő czim alatti „A magyar kir. államvasutak üzletvezetőségének Aradon. Pályázat irodaszolgái állásra“ borítékba árva legkésőbb 1895. évi márczius hó 1-ig terjesszék be; minthogy az ezen napon tul beérkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A kérvényre 50 kr. bélyeggel meg el nem látott mellékleteire pedig egyenként 15 kr. okmány bélyeg teendő.

Aradon, 1894. december hó 24-én.

A m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.
Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

